

712**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾**

z dnia 15 kwietnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia planu rozwoju Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 188, poz. 1840 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 14 lutego 1997 r. w sprawie ustalenia planu rozwoju Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej (Dz. U. Nr 17, poz. 92) załącznik otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki i Pracy: *J. Piechota*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 15 kwietnia 2005 r. (poz. 712)

PLAN ROZWOJU SUWALSKIEJ SPECJALNEJ STREFY EKONOMICZNEJ**I. Wstęp**

Plan rozwoju Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej określa cele ustanowienia strefy oraz działania, środki techniczne i organizacyjne służące osiągnięciu tych celów, obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów

ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków.

Suwalska Specjalna Strefa Ekonomiczna ustanowiona została w dniu 1 września 1996 r. w regionie, gdzie poziom produktu krajowego brutto w przeliczeniu na mieszkańca należy do najniższych, a stopa bez-

robocia — do najwyższych w kraju. Równocześnie region ten charakteryzuje się małym uprzemysłowieniem, dominują zakłady nastawione na niski poziom przetwórstwa. Dystans pomiędzy rozwojem całego kraju i regionu powiększa się. Wymaga to wprowadzenia nadzwyczajnych środków pobudzających rozwój, a równocześnie wykorzystujących potencjalne możliwości regionu. Do nich należy korzystne położenie w sąsiedztwie trzech państw — Litwy, Rosji i Białorusi oraz ukształtowanych szlaków przepływu towarów pomiędzy Zachodem a Wschodem oraz Północą i Południem.

Plan rozwoju strefy prezentuje strategię przyspieszonego wzrostu gospodarczego pobudzonego bodźcami proinwestycyjnymi. Zasoby dostępne na terenie strefy stanowią majątek obejmujący grunty i infrastrukturę. Właścicielem majątku w przeważającej części jest zarządzający — Suwalska Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A. (SSSE S.A.).

Działania zarządzającego strefą polegają na pozyskiwaniu inwestorów i ustanawianiu na ich rzecz praw do nieruchomości, gospodarowaniu infrastrukturą, przeprowadzaniu przetargów lub rokowań, udzielaniu inwestorom zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy, wykonywaniu bieżącej kontroli działalności przedsiębiorców strefy.

Nakłady związane z budową zakładów, wyposażeniem technicznym i wykonaniem przyłączy poniosą inwestorzy. SSSE S.A., jako zarządzający strefą, będzie ponosiła koszty budowy infrastruktury technicznej lub partycypowała w kosztach jej realizacji wspólnie z samorządami lokalnymi lub podmiotami będącymi dostawcami mediów.

Preferowani są inwestorzy, którzy trwale zwiążą się ze strefą, szybko stworzą nowe miejsca pracy, wykorzystają naturalne zasoby regionu oraz stworzą możliwości kooperacyjne dla firm funkcjonujących w regionie.

II. Cele ustanowienia strefy

Rozwój regionu poprzez wdrażanie rozwiązań stymulujących optymalne wykorzystanie dostępnych zasobów na terenie strefy i w jej otoczeniu.

1. Cele strategiczne:

- łagodzenie skutków bezrobocia w regionie poprzez utworzenie docelowo około 6 000 nowych miejsc pracy w strefie,
- rozwój branż wykorzystujących mocne strony regionu,
- uformowanie silnego ośrodka gospodarczego, rozwijającego współpracę gospodarczą z rynkami państw ościennych,
- dywersyfikacja działalności gospodarczej w regionie.

2. Działania:

- tworzenie dogodnych warunków do prowadzenia działalności gospodarczej m.in. poprzez:
 - budowę infrastruktury technicznej,
 - współpracę z samorządami lokalnymi,
 - kreowanie pozytywnego klimatu społecznego dla inwestycji,
- pozyskiwanie inwestorów,
- lokowanie przedsięwzięć wykorzystujących nowoczesne technologie, przyczyniające się do zrównoważonego rozwoju regionu,
- preferowanie działalności rozwijającej kooperację z przedsiębiorcami działającymi w regionie,
- promocja strefy w kraju i za granicą,
- monitorowanie inwestorów w zakresie wielkości zatrudnienia i poniesionych wydatków inwestycyjnych.

III. Infrastruktura techniczna

1. Podstrefa Suwałki o powierzchni 122,8 ha

Woda: W latach 1997—2004 zarządzający strefą wybudował około 5 000 m.b. wodociągów. Są one podłączone do miejskiej sieci wodociągowej. Rezerwy wody z ujęcia miejskiego są wystarczające na potrzeby strefy. W razie konieczności zwiększenia zasilania w wodę możliwe jest korzystanie z ujęć wodnych Suwalskich Zakładów Drobiarskich.

Kanalizacja sanitarna: W latach 1997—2004 zarządzający wybudował sieć kanalizacji sanitarnej o długości 2 620 m.b. oraz przepompownię ścieków. Ścieki odprowadzane są do miejskiej oczyszczalni, której przepustowość zapewnia odbiór ścieków z całego terenu podstrefy.

Energia elektryczna: Przez teren strefy przebiega przebudowana przez zarządzającego strefą podziemna linia energetyczna 110 kV oraz linie napowietrzne 15 kV. W latach 1997—2000 wybudowano sieć stacji transformatorowych.

Energia cieplna: Przedsiębiorcy korzystają z ciepła pochodzącego z wybudowanych własnym kosztem kotłowni przyzakładowych. Źródłem ciepła jest przede wszystkim olej opałowy, gaz propan-butan.

Gaz: Na terenie podstrefy nie ma sieci przesyłowej gazu ziemnego. W razie potrzeby inwestorzy we własnym zakresie budują rozprężalnię i instalację do przesyłania gazu propan-butan.

Telekomunikacja: Potrzeby inwestorów w zakresie łączności telekomunikacyjnych są przekazywane Telekomunikacji Polskiej S.A., która uwzględnia je w planach rozwoju i rozbudowy sieci telekomunikacyjnej.

Komunikacja: Przez Suwałki przebiega droga krajowa nr 8, która w przyszłości stanie się częścią drogi ekspresowej Via Baltica, łączącej Skandynawię z Europą Południową. Linia kolejowa, przy której położone są Suwałki, ma być częścią trasy Rail Baltica, biegnącej ze Skandynawii na zachód Europy. Bocznicą kolejową znajduje się w odległości ok. 2,5 km.

Istniejące drogi dojazdowe w pełni zaspokajają potrzeby podstrefy. Istnieje konieczność budowy dróg w obrębie podstrefy. Dotychczas zarządzający wybudował około 2 300 m.b. dróg z nawierzchnią bitumiczną.

Rozwój infrastruktury:

Na terenie podstrefy należy wykonać:

- ok. 2 600 m.b. wodociągu,
- ok. 2 900 m.b. kanalizacji sanitarnej,
- ok. 3 800 m.b. dróg z nawierzchnią bitumiczną,
- ok. 4 700 m.b. kanalizacji deszczowej.

Do końca 2006 r. Zakład Energetyczny Białystok S.A. planuje budowę na terenie strefy stacji elektroenergetycznej 110/20 kV „Strefa” Suwałki, co zabezpieczy docelowe zapotrzebowanie inwestorów na energię elektryczną.

2. Podstrefa Ełk o powierzchni 106,9 ha

Woda: Rezerwy wody w zmodernizowanej i rozbudowanej miejskiej stacji uzdatniania wody wynoszą około 10 tys. m³/dobę. W bezpośrednim sąsiedztwie strefy przebiega kolektor wodny o średnicy 600 mm, a przez teren strefy wodociąg o średnicy 250 mm i zrealizowane nowe sieci o średnicach od 160 mm do 250 mm o łącznej długości 4 950 m.b.

Kanalizacja sanitarna: Przez teren strefy przebiegają kolektory ściekowe o średnicy 400 mm i 800 mm. Zrealizowana jest przepompownia i nowe sieci o średnicach 200—400 mm o łącznej długości 3 350 m.b. Ścieki odprowadzane są do miejskiej oczyszczalni ścieków, która po zrealizowaniu III stopnia oczyszczania zwiększyła swą wydajność do 30 tys. m³/dobę.

Energia elektryczna: W odległości 500 m od terenów strefy znajduje się rozdzielnia 110/15 kV, a w odległości 6 km od granicy miasta znajduje się rozdzielnia 220/110/15 kV, z możliwością przebudowy na zasilanie 400 kV. Rozdzielnia ta jest głównym punktem przesyłu energii na północno-zachodnią część województwa podlaskiego i wschodnią część województwa warmińsko-mazurskiego. Przez teren strefy przebiega linia energetyczna 110 kV oraz linie 15 kV.

Na terenie strefy zostało zrealizowanych 18 stacji trafo z liniami kablowymi SN dł. ok. 17 000 m.b., co łącznie z istniejącymi 4 stacjami zabezpiecza bieżące potrzeby przedsiębiorców. Zmodernizowany Główny Punkt Zasilania oraz nowe linie kablowe SN pozwala-

ją na realizację kolejnych stacji trafo w miarę wzrostu zapotrzebowania na energię.

Energia cieplna: Bezpośrednio przy granicy strefy znajduje się ciepłownia C III, co daje możliwość dostarczenia inwestorom niezbędnej energii cieplnej przy niskich nakładach inwestycyjnych zarządzającego i inwestorów. System ciepłowniczy Ełku oparty jest na dwóch ciepłowniach wysokoparametrowych, połączonych magistralą Dn 250, co zapewnia ciągłe dostarczanie energii cieplnej.

Gaz: Na terenie Ełku znajduje się gazownia wytwarzająca mieszaninę gazu propan-butan-powietrze. Urządzenia technologiczne znajdujące się w gazowni pozwalają na pokrycie zapotrzebowania na gaz. Istnieje możliwość rozbudowy istniejącej sieci oraz poprowadzenia gazociągu do terenów strefy.

Telekomunikacja: Potrzeby inwestorów w zakresie łączności telekomunikacyjnych są przekazywane Telekomunikacji Polskiej S.A., która uwzględnia je w planach rozwoju i rozbudowy sieci telekomunikacyjnej.

Komunikacja: Przez Ełk przebiega droga krajowa nr 65, łącząca przejścia graniczne Gołdap — Bobrowniki, oraz nr 16 Grudziądz — Ogrodniki. Ełk usytuowany jest przy linii kolejowej biegnącej z północy na wschód Polski (Gdańsk — Olsztyn — Białystok). Zespół bocznic kolejowych znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie podstrefy.

Istniejące drogi dojazdowe w pełni zaspokajają potrzeby komunikacyjne. Istnieje konieczność budowy dróg w obrębie podstrefy. Dotychczas zarządzający wybudował około 4 550 m.b. dróg z nawierzchnią bitumiczną, kanalizacją deszczową i oświetleniem.

Rozwój infrastruktury:

Na terenie podstrefy należy wykonać:

- ok. 1 880 m.b. wodociągu (w ulicy Stalowej — 300 m.b., w ulicy Strefowej — 550 m.b., w ulicy Miedzianej 1 030 m.b.),
- ok. 1 610 m.b. kanalizacji sanitarnej (w ulicy Stalowej — 300 m.b., w ulicy Strefowej — 600 m.b., w ulicy Miedzianej 710 m.b.),
- ok. 3 755 m.b. dróg z nawierzchnią bitumiczną (ulicy Stalowej — 320 m.b., ulicy Strefowej — 650 m.b., ulicy Miedzianej — 1160 m.b., ulicy Żelaznej — 750 m.b., ulicy Przytorowej — 775 m.b., ulicy Okrężnej — 100 m.b.),
- ok. 2 080 m.b. kanalizacji deszczowej (w ulicy Stalowej — 320 m.b., w ulicy Strefowej — 600 m.b., w ulicy Miedzianej — 1 160 m.b.).

3. Podstrefa Gołdap o powierzchni 58,4 ha

Woda: Zaopatrzenie terenów podstrefy w wodę odbywa się wodociągiem o średnicy 150 mm z miejskiego ujęcia wody, natomiast przedsiębiorcy korzystają z ist-

niejącej sieci wodociągowej o łącznej dł. 1 495,5 m. Rezerwa wody do wykorzystania przez odbiorców wynosi 1 110 m³/d i zabezpieczy potrzeby wszystkich przedsiębiorców na terenie podstrefy.

Kanalizacja sanitarna: Ścieki z terenów podstrefy odprowadzane są kolektorem sanitarnym o średnicy 200 mm do mechaniczno-biologicznej oczyszczalni miejskiej.

Energia elektryczna: Główne zasilanie strefy w energię elektryczną odbywa się poprzez stacje transformatorowe zmodernizowaną linią energetyczną SN — 15 kV z Głównego Punktu Zasilania 110/15 kV. W celu zabezpieczenia przedsiębiorców w energię elektryczną wykonano na terenie podstrefy linię kablową SN — 15 kV oraz linię zewnętrzną SN o dł. 4 390 m.b. zasilającą teren podstrefy. Po uruchomieniu przez Zakład Energetyczny Białystok S.A. zewnętrznej linii kablowej przedsiębiorcy z terenu podstrefy będą mieli możliwość odbioru energii elektrycznej o mocy zwiększonej o 2 600 kW. Całkowita moc energii elektrycznej wynosić będzie docelowo 10 tys. kW.

Energia cieplna: Przedsiębiorcy we własnym zakresie realizują lokalne kottownie na bazie oleju opałowego, gazu propan-butan oraz innych dostępnych źródeł ciepłych.

Gaz: Podstrefa gołdapska nie posiada sieci gazowej.

Telekomunikacja: Potrzeby inwestorów w zakresie łączności telekomunikacyjnych są przekazywane Telekomunikacji Polskiej S.A., która uwzględnia je w planach rozwoju i rozbudowy sieci telekomunikacyjnej.

Komunikacja: Przez Gołdap przebiega droga krajowa nr 65 łącząca przejścia graniczne Gołdap — Bobrowniki. Tereny Podstrefy położone są w bezpośrednim sąsiedztwie przejścia granicznego do Obwodu Kaliningradzkiego Gołdap — Gusiew. Gołdap z Ełkiem łączy linia kolejowa biegnąca z północy na wschód Polski (Gdańsk — Olsztyn — Białystok). Bocznicą kolejową znajduje się w odległości około 2,5 km od podstrefy.

Istnieje konieczność budowy dróg na terenie podstref. Dotychczas zarządzający wybudował około 640 m.b. dróg z nawierzchnią bitumiczną.

Rozwój infrastruktury:

Na terenie podstrefy należy wykonać:

- ok. 2 200 m.b. wodociągu,
- ok. 1 750 m.b. kanalizacji sanitarnej,
- ok. 3 610 m.b. dróg z nawierzchnią bitumiczną,
- ok. 150 m.b. kanalizacji deszczowej,
- wewnętrzną sieć energetyczną kablową SN o łącznej dł. 3 200 m.b. i 13 stacji transformatorowych,
- dwie linie kablowe SN — 15 kV o łącznej długości 10,115 km.

IV. Działania prawno-organizacyjne i ekonomiczne

1. Warunki prawno-organizacyjne

1.1. Zarządzanie strefą

Zarządzającym strefą jest Suwalska Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A. z siedzibą w Suwałkach. Zarządzający prowadzi działania zmierzające do osiągnięcia celów ustanowienia strefy, zgodnie z planem rozwoju oraz regulaminem strefy, w szczególności poprzez:

- przeprowadzanie przetargów lub rokowań w celu wyłonienia przedsiębiorców zamierzających podjąć działalność gospodarczą na terenie strefy,
- udostępnianie nieruchomości przedsiębiorcom,
- budowę i gospodarowanie infrastrukturą techniczną w sposób umożliwiający prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy,
- umożliwianie przedsiębiorcom, na podstawie umowy, korzystania ze składników mienia położonych na obszarze strefy, których zarządzający jest właścicielem,
- świadczenie przedsiębiorcom, na podstawie umowy, usług oraz tworzenie warunków do świadczenia usług przez inne podmioty,
- promocję podejmowania działalności gospodarczej w strefie,
- kontrolę działalności przedsiębiorców w zakresie realizacji warunków zezwolenia.

1.2. Regulamin strefy

Regulamin strefy określa sposób wykonywania zarządu strefą przez zarządzającego, w szczególności stosunek pomiędzy zarządzającym a przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą na terenie strefy.

1.3. Procedura udzielania zezwoleń

Ustalenie przedsiębiorców, którzy uzyskują zezwolenia, następuje w drodze przetargu lub rokowań, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 15 listopada 2004 r. w sprawie przetargów i rokowań oraz kryteriów oceny zamierzeń co do przedsięwzięć gospodarczych, które mają być podjęte przez przedsiębiorców na terenie Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej (Dz. U. Nr 254, poz. 2548). Rokowania i przetargi przeprowadza zarządzający.

Minister właściwy do spraw gospodarki powierzył zarządzającemu udzielanie zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, wykonywanie bieżącej kontroli działalności przedsiębiorców na terenie strefy oraz ustalanie zakresu tej kontroli.

W przypadku inwestycji, której planowane koszty przekraczają 10 mln euro, zarządzający strefą występuje do ministra właściwego do spraw gospodarki o opinię.

2. Warunki ekonomiczne

2.1. Udostępnianie infrastruktury

Dostępna na terenie strefy infrastruktura umożliwi inwestorom rozpoczęcie i prowadzenie działalności gospodarczej zarówno o charakterze produkcyjnym, jak i usługowym.

Udział zarządzającego w udostępnianiu infrastruktury będzie polegał w szczególności na:

- współdziałaniu w opracowaniu i realizacji programu rozwoju infrastruktury na nieuzbrojonych terenach strefy,
- współdziałaniu w opracowaniu planu modernizacji istniejącej infrastruktury,
- umożliwianiu inwestorom korzystania z infrastruktury na określonych warunkach,
- przekazywaniu infrastruktury wyspecjalizowanym jednostkom na określonych warunkach.

2.2. Edukacja i szkolenia

Zaspokojenie potrzeb inwestorów w zakresie doboru odpowiednio wyszkolonych kadr możliwe będzie dzięki ofercie instytucji szkolących, działających w lokalnym środowisku. Wsparcie ze strony zarządzającego obejmie następujące działania:

- nawiązywanie kontaktów z instytucjami szkolącymi i wspomagającymi finansowanie szkoleń,
- współuczestniczenie w przedsięwzięciach organizowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność szkoleniową,
- inicjowanie zmian kierunków kształcenia i szkolenia, zgodnie z potrzebami inwestorów,
- uruchomienie działalności szkoleniowej pod potrzeby inwestorów i przedsiębiorców funkcjonujących w otoczeniu strefy.

2.3. Otoczenie strefy

W związku z istotną rolą strefy dla otoczenia w aspekcie ekonomicznym, społecznym oraz kulturowym zarządzający podejmuje:

- współpracę z instytucjami biznesowymi w celu rozwijania doradztwa prawnego, organizacyjnego, finansowego i innych usług konsultingowych,
- współpracę z władzami samorządowymi, instytucjami społecznymi, politycznymi, a także ośrodkami kształtowania opinii społecznej regionu,
- współpracę z placówkami dyplomatycznymi i przedsiębiorcami działającymi za granicą w celu promocji działalności na terenie strefy i pozyskiwania inwestorów.

V. Strategia rozwoju strefy

1. Założenia ogólne

Przy opracowywaniu strategii rozwoju przyjęto następujące założenia:

- oparcie strategii gospodarczej na małych i średnich przedsiębiorstwach,
- pozyskanie kilku dużych inwestorów, dających impuls do rozwoju przedsiębiorczości i tworzenia sieci powiązań kooperacyjnych,
- preferowanie inwestycji produkcyjnych i usługowych trwale związanych z obszarem strefy i generujących dużą ilość miejsc pracy,
- minimalizacja wpływu strefy na środowisko naturalne.

2. Założenia szczegółowe

Położenie strefy w regionie mało zurbanizowanym, w znacznej odległości od krajowych centrów gospodarczych, warunkuje rozwój strefy jako obszaru o dominującej roli małych i średnich przedsiębiorstw. Jednocześnie pożądane jest ulokowanie w strefie kilku dużych inwestycji, co spowodowałoby pozyskanie kolejnych przedsiębiorstw z sektora MSP oraz rozwój powiązań kooperacyjnych pomiędzy przedsiębiorcami funkcjonującymi w strefie i poza jej granicami.

Wszystkie branże, które wyrastają w sposób naturalny z profilu gospodarczego regionu, oraz te, które bazują na nowoczesnych technologiach, będą szczególnie pożądane w strefie. Zarządzający, przy lokowaniu inwestorów, będzie dążył do dywersyfikacji działalności gospodarczej w regionie.

3. Działalność usługowa

Jednym z podstawowych czynników decydujących o rozwoju strefy jest dostępność i poziom usług oferowanych inwestorom. Zarządzający gromadzi i udostępnia informacje o przedsiębiorcach świadczących usługi:

- projektowe i budowlane,
- związane z dostawą mediów, odprowadzaniem ścieków, utylizacją odpadów,
- transportowe, magazynowe, logistyczne,
- finansowe (bankowe, ubezpieczeniowe), doradcze (ekonomiczne, prawne),
- szkoleniowe,
- celne.

Zarządzający może samodzielnie lub we współpracy z innymi podmiotami świadczyć usługi w wyżej wymienionych dziedzinach.

4. Pozyskiwanie inwestorów

4.1. Zasady pozyskiwania inwestorów

W celu pozyskania inwestorów zarządzający podejmuje następujące działania:

- kreowanie pozytywnego wizerunku strefy poprzez intensywną promocję w kraju i za granicą (w tym upowszechnianie informacji o dobrych doświadczeniach).

czeniu przedsiębiorców funkcjonujących w strefie, udział w konferencjach, seminariach, targach, spotkaniach biznesowych) oraz wspieranie inicjatyw lokalnych,

- promocja adresowana w formie ofert kierowanych do wybranych przedsiębiorców z wyselekcjonowanych branż,
- analiza trendów gospodarczych i rynku potencjalnych inwestorów pod kątem strategii rozwoju strefy,
- współpraca z agendami rządowymi, placówkami dyplomatycznymi, organizacjami działającymi na rzecz biznesu i samorządami,
- upowszechnianie oferty inwestycyjnej strefy w mediach polskich i zagranicznych.

4.2. Udostępnianie majątku

Zarządzający udostępnia majątek w drodze umowy cywilnoprawnej.

5. Rozwój środków technicznych

Dostępność infrastruktury jest jednym z kluczowych warunków rozwoju strefy. Środki techniczne na obszarze strefy są niewystarczające dla osiągnięcia jednego z głównych celów, sformułowanego jako utworzenie 6 000 miejsc pracy. Oznacza to konieczność dalszych inwestycji w rozwój infrastruktury technicznej, realizowanych przez zarządzającego z udziałem gestorów mediów i samorządy lokalne. Zakres i czas realizacji poszczególnych elementów infrastruktury będzie zależny od ilości i rodzaju inwestycji realizowanych na terenie strefy.

Konieczna jest budowa lub rozbudowa:

- dróg,
 - stacji transformatorowych,
 - sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
 - sieci wodociągowej,
 - sieci telekomunikacyjnej,
- a także ułożenie linii kablowych.

6. Nakłady na rozwój strefy

Rozwój strefy wymaga poniesienia nakładów przez:

- zarządzającego,
- samorządy lokalne,
- gestorów infrastruktury technicznej,
- inwestorów.

6.1. Nakłady zarządzającego

W pierwszym latach działalności strefy koszty budowy i utrzymania majątku będącego własnością SSSE S.A. poniósł sam zarządzający. W miarę udostępniania majątku inwestorom i sprzedaży wybudowanej infrastruktury spółkom komunalnym lub samorządom lokalnym koszty te zmniejszają się, a zarządzający uzyskuje przychody z tytułu sprzedaży, dzierżawy, najmu itp.

Przychody uzyskiwane z tytułu dzierżawy bądź sprzedaży majątku spółki przeznaczane są na inwestycje infrastrukturalne i bieżącą działalność zarządzającego.

Wysokość środków przeznaczonych na promocję krajową i zagraniczną jest wynikiem możliwości finansowych zarządzającego. Stałym wydatkiem zarządzającego są koszty funkcjonowania spółki.

Szczegółowe prognozy przychodów i kosztów są sporządzane w ramach rocznych planów ekonomiczno-finansowych zarządzającego.

6.2. Nakłady inwestorów

Przedsiębiorcy podejmujący działalność na terenie strefy ponoszą nakłady na zakup gruntów, budowę i wyposażenie zakładów produkcyjnych. Ponoszą również koszty rozbudowy infrastruktury, głównie w zakresie budowy przyłączy lokalnych.

7. Etapy rozwoju strefy

Plan rozwoju strefy ma charakter strategiczny, długookresowy. Rozwój strefy można podzielić na 3 etapy:

Etap	Okres	Główne cele etapu
I	2005—2008	— wprowadzanie inwestorów do strefy, — realizacja podstawowych inwestycji infrastrukturalnych, — gospodarowanie urządzeniami infrastruktury technicznej, — monitorowanie rozwoju działalności gospodarczej na terenie strefy
II	2009—2010	— osiągnięcie docelowego poziomu aktywności gospodarczej i zatrudnienia
III	2011—2016	— przygotowanie warunków do funkcjonowania obszaru przemysłowego po wygaśnięciu regulacji prawnych obowiązujących w trakcie 20 lat funkcjonowania strefy

8. Obowiązki zarządzającego

Lp.	Zadanie	Termin wykonania
1	Dostosowanie procedury przeprowadzania przetargów i rokowań do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 15 listopada 2004 r. w sprawie przetargów i rokowań oraz kryteriów oceny zamierzeń co do przedsięwzięć gospodarczych, które mają być podjęte przez przedsiębiorców na terenie Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej	czerwiec 2005 r.
2	Realizacja inwestycji infrastrukturalnych i gospodarowanie urządzeniami infrastruktury technicznej	praca ciągła
3	Promocja strefy w kraju i za granicą	praca ciągła
4	Kontrola działalności przedsiębiorców na terenie strefy w zakresie spełnienia warunków zezwoleń	praca ciągła, nie później niż w ciągu 3 miesięcy od upływu terminu realizacji warunku
5	Monitorowanie działalności przedsiębiorców w strefie i sporządzanie informacji o funkcjonowaniu strefy	co kwartał